

ת"פ (חיפה) 37966-04-23 - מדינת ישראל נ' נור אלדין אבאזה

ת"פ (חיפה) 37966-04-23 - מדינת ישראל נ' נור אלדין אבאזה מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 37966-04-23

מדינת ישראל

נגד

נור אלדין אבאזה (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[02.07.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת והובלת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) (רישא + סיפא) לחוק העונשין, ועבירה של ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיפים 340א(ב) (1+2) לחוק העונשין.
2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. ביום 25.3.23 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, מ' ס' (להלן: "מ'") נחתך בראשו על ידי אחר במהלך קטטה, ופונה לקבלת טיפול רפואי ראשוני במוקד הרפואי "אלמג'ד" במג'ד אל כרום (להלן: "המוקד הרפואי"). בהמשך למתואר, סמוך לפני השעה 22:41, התקהלו ברחבת הכניסה למוקד הרפואי, סביב האמבולנס שהגיע על מנת לפנות את מ' לבית החולים אנשים רבים ובני משפחתו של מ', ביניהם אחיו א' ס' (להלן: "א'") ודודו ר' ס' (להלן: "ר'"). בשעה 22:41 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם סמוך לרחבת הכניסה למוקד הרפואי, כשהוא רכוב על קטנוע מסוג KYMCO ז. 7482273 (להלן: "הקטנוע"), חובש קסדה על ראשו המסתירה את פניו, עוטה כפפות שחורות על ידיו, וכשהוא מוביל ונושא אקדח חצי אוטומטי בקליבר 9 מ"מ פאראבלום שסוגל לירות כדור ובכוחו להמית אדם (להלן: "האקדח"), כשהוא טעון במחסנית מתאימה המהווה אביזר לנשק (להלן: "המחסנית") ובתוכה מספר כדורים המהווים תחמושת לנשק (להלן: "התחמושת"), כל זאת בלא רשות על פי דין.

הנאשם החנה את הקטנוע סמוך למוקד הרפואי, ניגש בריצה לעבר האמבולנס בעת ש מ' הובל אליו כשהוא שכוב על גבי אלונקה, שלף את האקדח שהינו נשק חם, וירה שלא כדין לפחות 2 יריות. מיד לאחר מכן, הפסיק הנאשם את הירי. אז, התנפלו עליו מ', א', ר' ואחרים שהיו במוקד הרפואי, הפילו אותו לרצפה וחילצו ממנו את האקדח. בהמשך לכך, הוכה הנאשם על ידי הנוכחים במקום, עד להגעת כוחות משטרה שהוזעקו למקום ועצרו את הנאשם.

ראיות המאשימה לעונש

4. הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/1), ופלט מאסרים (ת/2).

עיקרי טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על: שלום הציבור, על חיי אדם, על שלטון החוק והסדר הציבורי, על הערך של קדושת החיים, על ביטחון שלמות גופו וקניינו של האדם ושל הציבור בכללותו. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה, כאשר המחוקק עצמו נרתם לצורך בהחמרה בענישה וקבע עונשי מינימום, והפנתה להנחיית פרקליט המדינה הקוראת לענישה מחמירה ומרתיעה במאבק במיגור התופעה. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציינה כי חלקו של הנאשם הוא בלעדי שכן הוא זה שנשא את הנשק, הובילו וירה באמצעותו. עוד ציינה כי מדובר באירוע שכלל תכנון מוקדם, כאשר הנאשם הצטייד מראש בנשק, ועטה כפפות שחורות. הפנתה לפוטנציאל הנזק הגבוה, שכן הירי בוצע במקום הומה אדם, ורק במזל האירוע הסתיים ללא פגיעה גופנית במי מהנוכחים, שכן הנאשם לא רק נשא נשק, אלא אף עשה בו שימוש חרף הסיכון הרב הטמון בכך, וסיכן חיי אדם. ציינה כי הנאשם הבין את אשר הוא עושה, הפסול במעשיו ואת השלכותיהם, הוא אינו סובל מלקויות כלשהן, אינו קרוב לשום סייג לאחריות פלילית, לא היה במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיו התגרות כזאת או אחרת. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולעברו הפלילי אשר כולל שתי הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2019 בגין עבירות של הובלת נשק וסיוע לסחר בנשק, שם הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית והרשעתו השנייה משנת 2018 בגין מתן שוחד בגינה הוטלו עליו 2 חודשי מאסר בפועל. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3.5 ועד 5.5 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, וקנס כספי משמעותי. עיקרי טיעוני הנאשם לעונש

6. ב"כ הנאשם, הפנה: להודאתו המידית של הנאשם, להבעת החרטה, לעובדה כי הפנים את טעותו וחומרת מעשיו, לתיקון המהותי בכתב האישום לאור קשיים ראייתיים משמעותיים, חיסכון בשמיעת עדים רבים, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ולחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד היום. עוד הפנה למצבה הכלכלי של המשפחה אשר נפגע קשות בעקבות מעצרו של הנאשם, וביקש להתחשב בתקופה בה הנאשם עצור עד תום ההליכים, וכידוע תנאי מעצר יותר קשים מתנאי מאסר. לגבי נסיבות ביצוע העבירות, ביקש להתחשב בעובדה כי מדובר בירי באוויר שלא כוון לאדם. באשר לעברו הפלילי, ציין כי מדובר בעבירות שבוצעו עת הנאשם היה על סף קטינות. אשר למדיניות הענישה, אבחן את פסיקת המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וטען למתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

7. הנאשם עצמו הצטרף והביע חרטה על ביצוע העבירות. ציין כי מעשיו לא יישנו, ביקש להתחשב בו, להשתחרר כמה שיותר מוקדם, לדאוג למשפחתו, להתקדם בחייו, ולהשתלב בטיפול במסגרת הכלא.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה. הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם הצורך לשמור: על חיי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרוות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצועם...".

נסיבות ביצוע העבירות
10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדיון, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)). הנאשם רכב על קטנוע כשהוא נשא והוביל אקדח חצי אוטומטי בקליבר 9 מ"מ פאראבולום כשהוא טעון במחסנית ובתוכה מספר כדורים, החנה את הקטנוע בסמוך למוקד הרפואי, ניגש בריצה לעבר האמבולנס, שלף את האקדח וירה לפחות 2 יריות.

מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם שכן הנאשם, הצטייד באקדח עם מחסנית וכדורים, הגיע באמצעות הקטנוע למקום ספציפי וביצע ירי. חומרה מיוחדת, יש בעובדה שהנאשם נשא והוביל את הנשק ועשה בו שימוש במקום בו התקהלו אנשים רבים שעה ש מ' הובל לאמבולנס כשהוא שכוב על גבי אלונקה, ורק במזל לא נפגעו האנשים הרבים ששהו במקום, ובהתאם גם פוטנציאל הנזק הקטלני וההרסני באירועי ירי בכלל, ובמקום הומה אדם בפרט. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו בלעדי. מדובר בנאשם בגיר, שהבין את הפסול במעשיו והשלכותיהם, יכול להימנע מביצועם אך הוא בחר שלא לעשות כן. אמנם בפועל לא נגרם נזק לגוף או לרכוש, ואיני לטובת הנאשם כי מדובר ביריות לאוויר שלא כוונו לאדם, אולם, יש לזכור שמדובר בנאשם שאינו מורשה לשאת נשק או לעשות בו שימוש, לא עבר הכשרות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בבטיחות בירי, ופוטנציאל הנזק מירי גם אם אינו מכוון עלול להיות רב, ואף קטלני.

11. אניח לטובת הנאשם כי מדובר בנשיאת והובלת נשק שלא נמשכה מעבר לאותה נסיעה.
12. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ומצויה ברף חומרה בינוני עד גבוה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

13. בע"פ 6985/20 מטר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת, וירי מנשק חם, בכך ובזמן שישב במושב הקדמי של רכב כשבידו תת מקלע מאולתר, דרך את הנשק, פתח את החלון וירה מספר כדורים מבעד לחלון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל בצד מאסרים מותנים. במסגרת הערעור הופחת עונשו ל- 22 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי של הנאשם. בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.22) נאשם שוהה בלתי חוקי נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוט. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות נשיאת נשק, בעבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, ובעבירת כניסה ושהייה בישראל. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריא". בע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' בידאסה (10.05.22) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת, נשיאת והובלת נשק ביחד עם אחר, כאשר הנאשם והאחר החזיקו, נשאו והובילו את הנשקים ברכב. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם מ-19 ל-30 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 4303/22 אמיר אבו גאנם נ' מ. ישראל על הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות נשק שהורשע בעבירה של נשיאת והובלת אקדח ומחסנית ריקה ברכבו נגזרו 31 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעור נדחה. בע"פ 1682/22 יאיר סבג נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות ירי מנשק חם באזור מגורים, נשיאה והובלת נשק והחזקת סכין. על הנאשם הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהים פקיה הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם באיזור מגורים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי שריצה ארבעה עונשי מאסר הוטלו 14 חודשי מאסר, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמלצות שירות המבחן החיוביות. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 25 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 8322/21 דחלה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק, ירי באזור מגורים ושיבוש מהלכי משפט, בכך שעל רקע סכסוך ירה באקדח כשהוא עם כפפות ופניו מכוסים ב"חם צוואר", ונמלט מהמקום חרף קריאות השוטרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 34 ל- 54 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור נדחה. בע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק, ירי מנשק שלא כדין, איומים והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, בכך שהחזיק באקדח חצי אוטומטי, מסוג גלוק, ומשהתפתחו חילופי דברים בין לבין קטין שכללו קריאות הדדיות לעזוב את המקום וכן דחיפות, הנאשם הוציא את האקדח, ירה שתי יריות באוויר, ובעת שהקטין ניסה להימלט, הנאשם ירה מספר יריות נוספות. נקבע מתחם ענישה של 60-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1682/22 יאיר סבג נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות ירי מנשק חם באזור מגורים, נשיאה והובלת נשק והחזקת סכין, בכך שירה באקדח חצי אוטומטי בשעת צהריים סמוך לביתו של אדם עמו היה מסוכסך. נקבע מתחם אשר נע בין 30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 9830/17 חמודה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק וירי באזור מגורים בסמוך לבית המתלוננים, וזאת על רקע סכסוך שנתגלע בין אחות הנאשם למשפחת המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.
14. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 16 ועד 72 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 28 ועד 54 חודשי מאסר בפועל. חלק מפסקי הדין לא כללו את העבירה של ירי מנשק חם.
15. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 15 ועד 60 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי חלק מפסקי הדין לא כללו העבירה של ירי מנשק חם. לסיכום מתחם העונש ההולם
16. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאה והובלת נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בצידה של נשיאה של אביזר או תחמושת הוא 3 שנות מאסר ובצידה של עבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל במקרים בהם לא בוצע ירי.
17. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי במקרה מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 32 חודשים ולא יעלה על 54 חודשים בצד עונשים נלווים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות
18. לקולה אני מביא בחשבון את ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בשמיעת העדים הרבים והחיסכון בזמן שיפוטי. כן תובא בחשבון תקופת המעצר המשמעותית בה הנאשם היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר), נסיבותיו האישיות כמפורט בטיעוני ההגנה, מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו, השלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, ואת נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך שיקומי במסגרת הכלא.

19. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל שתי הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2019 בעבירות של נשיאה והובלת נשק וסיוע לסחר בנשק, שם הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, והרשעתו השנייה משנת 2018 בגין עבירת מתן שוחד שם הוטלו עליו שני חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
20. במכלול הנסיבות, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר המתקרב לרף הבינוני של מתחם העונש ההולם.
21. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 39 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 25.03.23 ועד היום.
- אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.
- אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע בגינה.
- אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר.
- הקנס שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01.01.2025.
- תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"ד, 02 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.